

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 13 mars 2003

Mål T-166/02

José Pedro Pessoa e Costa
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Beslut att inleda ett disciplinärt förfarande – Beslut att avslå en ansökan om överflyttning till Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk”

Fullständig text på franska . . . . . II - 471

Saken: Talan om ogiltigförklaring dels av kommissionens beslut av den 3 juli 2001 att inleda ett disciplinärt förfarande gentemot sökanden, och dels av kommissionens beslut av den 23 juli 2001 att avslå den begäran som chefen för Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk gjorde om att överflytta sökanden till detta organ.

Avgörande: Kommissionens beslut av den 23 juli 2001 att avslå den framställan som chefen för Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk gjort om att överflytta sökanden till detta organ ogiltigförklaras. Talan avvisas i övriga delar. Kommissionen skall bära sina kostnader samt ersätta hälften av sökandens kostnader. Sökanden skall bära hälften av sina kostnader.

Sammanfattning av domen

1. Tjänstemän – Talan – Rättsakt som går någon emot – Begrepp – Förberedande åtgärd – Inledande av ett disciplinärt förfarande – Avvisning (Tjänsteföreskrifterna, artikel 91)

2. Tjänstemän – Disciplinåtgärder – Disciplinärt förfarande – Ett straffrättsligt förfarande pågår – Betydelse för huruvida ett disciplinärt förfarande avseende samma gärningar skall inledas – Föreligger inte (Tjänsteföreskrifterna, artikel 88 femte stycket)

3. Tjänstemän – Disciplinåtgärder – Disciplinärt förfarande – Iakttagande av rätten till försvar – Beslut att inleda ett disciplinärt förfarande som avser gärningar beträffande vilka åtal väckts av åklagaren i en medlemsstat – Åsidosättande av principen om att alla personer skall presumeras vara oskyldiga till dess att motsatsen bevisats – Föreligger inte (Tjänsteföreskrifterna, artikel 87 andra stycket)

4. Tjänstemän – Disciplinåtgärder – Disciplinärt förfarande – Tillsättningsmyndighetens hörande av den berörde – Tjänstemannen hörs innan han underrättas om tillsättningsmyndighetens beslut att inleda ett förfarande mot honom – Skyldighet – Föreligger inte (Tjänsteföreskrifterna, artikel 87 andra stycket; bilaga IX, artikel 4 andra stycket)

5. Tjänstemän – Principen om god förvaltningssed – Administrationens omsorgsplikt – Beslut att inleda ett disciplinärt förfarande gentemot en tjänsteman som i en medlemsstat är föremål för ett straffrättsligt förfarande vilket ifrågasätter hans ärlighet – Åsidosättande – Föreligger inte

6. Tjänstemän – Beslut som går någon emot – Motiveringsskyldighet – Omfattning (Tjänsteföreskrifterna, artikel 25 andra stycket)

1. Åtgärder som medför tvingande rättsverkningar som direkt och omedelbart påverkar sökandens intressen genom att väsentligt ändra dennes rättsliga ställning utgör åtgärder som går någon emot i den mening som avses i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna och kan således bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. Så är inte fallet med ett beslut att inleda ett disciplinärt förfarande gentemot en tjänsteman. Detta beslut, fattat av tillsättningsmyndigheten, utgör endast en förberedande fas i förfarandet. Det avgör inte på förhand administrationens slutliga ställningstagande och skall därmed inte betraktas som ett beslut som går någon emot i den mening som avses i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna. Det kan därmed endast ifrågasättas inom ramen för en talan mot ett slutligt beslut om disciplinåtgärder och som går tjänstemannen emot eller inom ramen för en talan mot ett beslut som går någon emot och som grundats på detta.

(se punkterna 35–37)

Hänvisning till förstainstansrätten den 14 december 1993 i mål T-29/93, Calvo Alonso-Cortés mot kommissionen, REG 1993, s. II-1389, punkt 43; förstainstansrätten den 22 mars 1995 i mål T-586/93, Kotzonis mot CES, REG 1995, s. II-665, punkterna 28 och 29; förstainstansrätten den 19 oktober 1995 i mål T-562/93, Obst mot kommissionen, REGP 1995, s. I-A-247 och s. II-737, punkt 23

2. I artikel 88 femte stycket i tjänsteföreskrifterna föreskrivs ett förbud för tillsättningsmyndigheten att fatta ett slutligt disciplinärt beslut beträffande en tjänsteman mot vilken åtal har väckts, om beslutet innebär en prövning av samma gärningar som avses med åtalet, innan den domstol vid vilken åtal väckts har avgjort målet och detta avgörande har vunnit laga kraft. Däremot hindrar ett pågående straffrättsligt förfarande på nationell nivå inte att tillsättningsmyndigheten samtidigt kan inleda ett disciplinärt förfarande avseende samma gärningar.

(se punkterna 45 och 46)

Hänvisning till förstainstansrätten den 19 mars 1998 i mål T-74/96, Tzoanos mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-129 och s. II-343, punkt 43

3. Principen att alla personer skall presumeras vara oskyldiga till dess att motsatsen har bevisats, skall inte anses ha åsidosatts endast på den grunden att tillsättningsmyndigheten beslutat att inleda ett disciplinärt förfarande beträffande gärningar som omfattas av ett åtal mot tjänstemannen i fråga, väckt av åklagaren i en medlemsstat. Ett åsidosättande av nämnda princip skulle endast kunna fastställas om det föreligger uppgifter som visar att nämnda myndighet redan från början av det disciplinära förfarandet beslutat att under alla förhållanden vidta en disciplinåtgärd mot tjänstemannen utan att ta hänsyn till de förklaringar tjänstemannen kan komma att lämna och oavsett utgången av det väckta åtalet i medlemsstaten.

(se punkterna 55 och 56)

Hänvisning till förstainstansrätten den 9 juli 2002 i mål T-21/01, Zavvos mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-101 och s. II-483, punkt 341

4. I artikel 87 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att tillsättningsmyndigheten skall höra den berörda tjänstemannen innan den fattar beslut om disciplinåtgärder som ett skriftligt påpekande eller en anmärkning, eller, för det fall den planerar allvarligare åtgärder, innan det förfarande som avses i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna inleds genom att en rapport som anhängiggörs hos disciplinnämnden. Däremot kan det inte, vare sig av ordalydelsen av artikel 87 i tjänsteföreskrifterna eller av den erkända grundläggande rättigheten för enskilda att yttra sig inför gemenskapsinstitutionerna under förfaranden som inlets mot dem och som skulle kunna leda till ett beslut som går dem emot, härledas något krav på att höra tjänstemannen innan nämnda myndighet fattar beslut att inleda ett disciplinärt förfarande beträffande honom.

(se punkt 58)

Hänvisning till förstainstansrätten den 17 februari 1998 i mål T-183/96, E mot CES, REGP 1998, s. I-A-67 och s. II-159, punkt 27

5. Då tillsättningsmyndigheten beslutar att inleda ett disciplinärt förfarande mot en tjänsteman efter att ha fått kännedom om att åtal väckts mot honom i en medlemsstat, vilket ger anledning att tvivla på hans ärlighet, åsidosätter den varken principen om god förvaltningssed eller omsorgsplikten.

När den får kännedom om denna information är myndigheten nämligen tvungen att inleda ett sådant förfarande eftersom gemenskapernas intresse kräver att den vidtar de åtgärder som behövs för att säkerställa att den berörde uppför sig på ett oklanderligt sätt i tjänsten oaktat det faktum att inledandet av ett disciplinärt förfarande placerar den berörde i en situation av väntan och osäkerhet bland annat beträffande sin framtida yrkessituation.

(se punkterna 64 och 66)

6. Skyldigheten att motivera ett beslut har till syfte att dels ge den berörde de upplysningar som är nödvändiga för att han skall kunna bedöma om beslutet är välgrundat eller inte, dels göra det möjligt för gemenskapsdomstolarna att pröva beslutets lagenlighet. I en fråga där tillsättningsmyndigheten förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning måste de väsentliga omständigheter på vilka administrationen har grundat sitt beslut framgå av motiveringen så att den som berörs därav får kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att gemenskapsdomstolarna ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt.

Detta är anledningen till varför administrationen, då den fattar ett beslut som innebär en vägran att efterkomma en begäran om förflyttning, måste ange de väsentliga omständigheter som berättigar en sådan vägran. Den måste även redovisa den intresseavvägning som ligger till grund för det fattade beslutet, för att det skall kunna prövas huruvida den hållit sig inom rimliga gränser och inte har använt sitt

utrymme för skönsmässig bedömning på ett uppenbart felaktigt sätt i denna intresseavvägning.

(se punkterna 75, 75 och 77)

Hänvisning till domstolen den 14 juli 1983 i mål 176/82, Nebe mot kommissionen, REG 1983, s. 2475, punkt 21; förstainstansrätten den 18 april 1996 i mål T-13/95, Kyrpitsis mot CES, REGP 1996, s. I-A-167 och s. II-503, punkt 74; förstainstansrätten den 2 april 1998 i mål T-86/97, Apostolidis mot domstolen, REGP 1998, s. I-A-167 och s. II-521, punkt 73